

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssbu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«06» серпня 2024 року

Старший слідчий в ОВС слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області майор юстиції Бодня Іван Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 22022101110000609, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань 14.11.2022 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 2, ч. 1 ст. 438 КК України, у зв'язку з встановленням наявності достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Суворова Дениса Олександровича, 06.11.1984 р.н. громадянина РФ, командира 175 окремого розвідувального батальйону 76-ї десантно-штурмової дивізії повітряно-десантних військ РФ, підполковнику, зареєстрованому за адресою: проспект Рижський, 91, кв 169, м. Псков, РФ.

про те, що він підозрюється:

- у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, поєднаному з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України;

- у порушенні законів звичаїв війни що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

- у відданні наказу на вчинення порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП I цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП I цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Також відповідно до п. а ст. 3 ст. 85 ДП I перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Відповідно до ст. 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До

них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Згідно зі ст. ст. 31-33 Конвенції забороняється, зокрема: пограбування; жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей. Жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Статтею 147 Конвенції встановлено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

3. Військовослужбовець ЗС РФ Суворов Денис Олександрович, обіймаючи посаду командира 175 окремого розвідувального батальйону 76-ї десантно-штурмової дивізії повітряно-десантних військ РФ, брав участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ.

4. 06.03.2022, точного часу під час досудового розслідування не встановлено, громадянин РФ Суворов Денис Олександрович, 06.11.1984 р.н., командир 175 окремого розвідувального батальйону 76 десантно-штурмової дивізії повітряно-десантних військ РФ, за попередньою змовою, групою осіб, з заступником командира 175 окремого розвідувального батальйону 76 десантно-штурмової дивізії повітряно-десантних військ РФ, громадянином РФ Каскуловим Асланом Юрійовичем, 12.04.1992 р.н. перебуваючи в лісосмузі поблизу вул. Паркової, 4, смт. Ворзель, Бучанського району Київської області (координати 50.33.34.3 N 30.09.03.8 E) вчинив порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме катування, що спричинили смерть потерпілого.

Того ж дня, точного часу під час досудового розслідування не встановлено, невстановлені військовослужбовці ЗС РФ доставили до вказаної

лісосмуги незаконно затриманих мешканців Бучанського району Київської області Теліженка Олексія Валерійовича, 05.09.1977 р.н., який проживав в м. Буча та мешканця смт. Ворзель Попова Бориса Ігоровича, 06.02.1973 р.н., після чого прив'язали Теліженка О.В. до дерева, а Попова Б.І. поклали на землю.

Після цього, Суворов Д.О., маючи умисел на катування Теліженка О.В. усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свої діянь, прагнучи цього, наносив Теліженку О.В. удари ногами та руками по голові і тулубу, в район грудної клітини та ребер, що спричинило рану м'яких тканин тім'яної ділянки по центру, перелом тіла грудини та переломи 1-10 ребер зліва.

Окрім цього, Суворов Д.О. встромляв дерев'яний кілок в рану на голові Теліженка О.В., що завдавало йому фізичних страждань.

В свою чергу Каскулов А.Ю., маючи умисел прийняти участь в катуваннях Теліженка О.В. усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх діянь, прагнучи цього, спонукав Суворова Д.О. до вчинення катувань стосовно Теліженка О.В., не перешкоджав їх вчиненню та не вживав заходів для їх припинення.

Після цього, невстановлені військовослужбовці ЗС РФ, за наказом Суворова Д.О., відв'язали Теліженка О.В. від дерева та поклали до ями, де в ніч з 06.03.2022 на 07.03.2022 останній помер.

Отже, громадянин РФ Суворов Денис Олександрович, 06.11.1984 р.н., будучи військовослужбовцем ЗС РФ, обіймаючи посаду командира 175 окремого розвідувального батальйону 76 десантно-штурмової дивізії повітряно-десантних військ РФ, за попередньою змовою, групою осіб, з громадянином РФ Каскуловим Асланом Юрійовичем, 12.04.1992 р.н. заступником командира 175 окремого розвідувального батальйону 76 десантно-штурмової дивізії повітряно-десантних військ РФ, перебуваючи 06.03.2022, точного часу під час досудового розслідування не встановлено, в лісосмузі поблизу вул. Паркової, 4 в смт. Ворзель Бучанського району Київської області (координати 50.33.34.3 N 30.09.03.8 E), своїми умисними діями стосовно цивільної особи Теліженка О.В., які полягали у відданні наказу на нелегальне ув'язнення (**порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість, яких надана Верховною Радою України**), катуванні (**жорстоке поводження з цивільним населенням**), усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, порушив вимоги статей 27, 31, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни підписаній у м. Женева 12.08.1949, ст. ст.11, 43, 44, 51, 75 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року (Протокол I).

Таким чином, Суворов Денис Олександрович, 06.11.1984 р.н. підозрюється у відданні наказу на вчинення порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України та жорстокого поводження з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб,

поєднаному з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Крім цього, Суворов Денис Олександрович, 06.11.1984 р.н. вчинив порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме жорстоке поводження, що спричинило фізичний біль, психічний розлад та моральні страждання потерпілого.

Того ж дня, точного часу під час досудового розслідування не встановлено, невстановлені військовослужбовці ЗС РФ доставили до вказаної лісосмуги незаконно затриманих мешканців Бучанського району Київської області Теліженка Олексія Валерійовича, 05.09.1977 р.н., який проживав в м. Буча та мешканця смт. Ворзель Попова Бориса Ігоровича, 06.02.1973 р.н., після чого прив'язали Теліженка О.В. до дерева, а Попова Б.І. поклали на землю.

В подальшому, Суворов Д.О., маючи умисел на жорстоке поводження з Поповим Б.І., усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свої діянь, прагнучи цього, наносив Попову Б.І. у дари ногою по ребрам та іншим частинам тіла.

В свою чергу Каскулов А.Ю. спонукав Суворова Д.О. до побиття Попова Б.І., не перешкоджав вчиненню вказаних дій та не вживав заходів для їх припинення.

Отже, громадянин РФ Суворов Денис Олександрович, 06.11.1984 р.н., будучи військовослужбовцем ЗС РФ, обіймаючи посаду командира 175 окремого розвідувального батальйону 76 десантно-штурмової дивізії повітряно-десантних військ РФ, за попередньою змовою, групою осіб, з громадянином РФ Каскуловим Асланом Юрійовичем, 12.04.1992 р.н. заступником командира 175 окремого розвідувального батальйону 76 десантно-штурмової дивізії повітряно-десантних військ РФ, перебуваючи 06.03.2022, точного часу під час досудового розслідування не встановлено, в лісосмузі поблизу вул. Паркової, 4 в смт. Ворзель Бучанського району Київської області (координати 50.33.34.3 N 30.09.03.8 E), своїми умисними діями стосовно цивільної особи Попова Б.І., які полягали у нелегальному ув'язненні (порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість, яких надана Верховною Радою України) та катуванні (жорстоке поводження з цивільним населенням), усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, порушив вимоги статей 27, 31, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни підписаній у м. Женева 12.08.1949, ст. ст. 11, 43, 44, 51, 75 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року (Протокол I).

Таким чином, Суворов Денис Олександрович, 06.11.1984 р.н., підозрюється у вчинення порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких

надана Верховною Радою України та вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції

Іван БОДНЯ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні
прокурор Кагарлицького відділу
Обухівської окружної прокуратури
Київської області

Ігор КВАШЕНКО

Одночасно підозрюваному роз'яснено, що відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
« ___ » _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний / _____ / _____
« ___ » _____ 2024 року
Захисник _____.

Повідомлення та пам'ятку вручив, права підозрюваного оголосив та роз'яснив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції**

Іван БОДНЯ

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Главное управление Службы безопасности Украины в Киеве и Киевской области

Следственное управление

пр. Победы, 55/2, г. Киев, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

СООБЩЕНИЕ

о подозрении в совершении уголовного правонарушения

город Киев

«__» августа 2024 года

Старший следователь по ОВД следственного управления Главного управления СБ Украины в г. Киеве и Киевской области майор юстиции Бодня Иван Александрович, рассмотрев материалы досудебного расследования уголовного производства № 22022101110000609, сведения о котором внесены в Единый реестр досудебных расследований 14.11.2022 по признакам совершения уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 3 ст. 110, ч. 2, ч. 1 ст. 438 УК Украины, в связи с установлением наличия достаточных доказательств для уведомления лица о подозрении в совершении уголовного правонарушения, руководствуясь ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. ст. 276, 277, 278 УПК Украины,-

СООБЩИЛ:

**Суворову Денису Александровичу,
06.11.1984 г.р. гражданину РФ, командиру
175 отдельного разведывательного
батальона 76-й десантно-штурмовой дивизии
воздушно-десантных войск РФ, подполковнику,
зарегистрированному по адресу:
проспект Рижский, 91, кв. 169, г. Псков, РФ.**

о том, что он подозревается:

- в жестоком обращении с гражданским населением, совершенном по предварительному сговору группой лиц, сопряженное с умышленным убийством, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины;

- в нарушении законов обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, то есть в совершении преступления, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины.

- в отдаче приказа на совершение нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, то есть в совершении преступления, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

1. С февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины и оккупацией части территории Украины. В ходе указанного международного вооруженного конфликта 24 февраля 2022 г. президент РФ объявил начало так называемой специальной военной операции, заключающейся в осуществлении полномасштабного вторжения ВС РФ, других вооруженных формирований РФ и подконтрольных им группировок иррегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

Факт полномасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п. п. 1, 3 Заключения 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п. п. 17, 18 приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступлений геноцида и наказание за него (Украина против РФ и др.)».

Согласно ст. 2, совместной для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается никакому вооруженному сопротивлению.

2. Согласно ст. 48 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 г., касающийся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 г. (далее – ДП I), для обеспечения уважения и защиты гражданского населения и гражданских объектов стороны, находящиеся в конфликте, должны всегда различать гражданское население и комбатантов, а также гражданские и военные объекты и соответственно направлять свои действия только против военных объектов.

Согласно ч. 1 ст. 51 ДП I гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются общей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями.

Кроме того, согласно ч. 2 ст. 51 ДП I гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны являться объектом нападений.

Также согласно п. а ст. 3 ст. 85 ДП I превращение гражданского населения или отдельных гражданских лиц в объект нападения является серьезным нарушением настоящего Протокола, когда они совершаются умышленно в нарушение соответствующих положений настоящего Протокола

и являются причиной смерти или серьезного телесного повреждения или вреда здоровью.

Согласно ст. 27 Конвенции, лица, находящиеся под защитой, имеют право в любых обстоятельствах на личное уважение, уважение своей чести, права на семью, их религиозные убеждения и обряды, привычки и обычаи. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или устрашения, от обид и любопытства толпы.

Согласно ст. ст. 31-33 Конвенции запрещается, в частности: ограбление; никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или третьих лиц каких-либо сведений; применение любых мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, которые находятся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, которые не вызваны потребностью лечения находящегося под защитой лица, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей. Ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которое оно не совершило лично. Коллективные наказания, как и любые запугивания или террор, запрещаются.

Статьей 147 Конвенции установлено, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в частности биологические эксперименты, умышленно повлекшие большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью, нелегальная депортация или перевод или нелегальное заключение находящегося под защитой лица, принуждение находящегося под защитой лица служить в вооруженных силах враждебного государства или умышленное отнятие у лица, находящегося под защитой, права на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный настоящей Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

3. Военнослужащий ВС РФ Суворов Денис Александрович, занимая должность командира 175 отдельного разведывательного батальона 76-й десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск РФ, участвовал во вторжении на территорию Украины в составе российских оккупационных войск.

4. 06.03.2022, точного времени во время досудебного расследования не установлено, гражданин РФ Суворов Денис Александрович, 06.11.1984 г.р., командир 175 отдельного разведывательного батальона 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск РФ, по предварительному сговору, группой

лицу, с заместителем командира 175 отдельного разведывательного батальона 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск РФ, гражданином РФ Каскуловым Асланом Юрьевичем, 12.04.1992 г.р., находясь в лесополосе вблизи ул. Парковой, 4, пгт. Ворзель, Бучанского района Киевской области (координаты 50.33.34.3 N 30.09.03.8 E) совершил нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно пытки, повлекшие смерть потерпевшего.

В тот же день, точное время во время досудебного расследования не установлено, неустановленные военнослужащие ВС РФ доставили в указанную лесополосу незаконно задержанных жителей Бучанского района Киевской области Телиженко Алексея Валерьевича, 05.09.1977 г.р., проживавшего в г. Буча и жителя пгт. Ворзель Попова Бориса Игоревича, 06.02.1973 г.р., после чего привязали Телиженко А.В. к дереву, а Попова Б.И. положили на землю.

После этого Суворов Д.А., имея умысел пытать Телиженко А.В., осознавая общественно-опасный характер своих деяний, стремясь к этому, наносил Телиженко А.В. удары ногами и руками по голове и туловищу, в район грудной клетки и ребер, что повлекло за собой рану мягких тканей теменного участка по центру, перелом тела грудины и переломы 1-10 ребер слева.

Кроме этого, Суворов Д.А. вонзал деревянный кол в рану на голове Телиженко А.В., что причиняло ему физические страдания.

В свою очередь Каскулов А.Ю., имея умысел поучаствовать в пытках Телиженко А.В. осознавая общественно-опасный характер своих деяний, стремясь к этому, побудил Суворова Д.А. к совершению пыток в отношении Телиженко А.В., не препятствовал их совершению и не принимал мер по их прекращению.

После этого неустановленные военнослужащие ВС РФ, по приказу Суворова Д.А., отвязали Телиженко А.В. от дерева и положили в яму, где в ночь с 06.03.2022 на 07.03.2022 последний умер.

Итак, гражданин РФ Суворов Денис Александрович, 06.11.1984 г.р., являясь военнослужащим ВС РФ, занимая должность командира 175 отдельного разведывательного батальона 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск РФ, по предварительному сговору, группой лиц, с гражданином РФ Каскуловым Асланом Юрьевичем, 12.04.1992 г.р. заместителем командира 175 отдельного разведывательного батальона 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск РФ, находясь 06.03.2022, точное время во время досудебного расследования не установлено, в лесополосе вблизи ул. Парковой, 4 в пгт. Ворзель Бучанского района Киевской области (координаты 50.33.34.3 N 30.09.03.8 E), своими умышленными действиями в отношении гражданского лица Телиженко А.В., которые заключались в отдании приказа на нелегальное заключение (нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины), пытках (жестокое обращение с гражданским населением), осознавая общественно опасный характер своих действий,

предусматривая общественно опасные последствия и желая их наступления, нарушил требования статей 27, 31, 32, 147 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женева 12.08.1949, ст. ст.11, 43, 44, 51, 75 дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 г. (Протокол I).

Таким образом, Суворов Денис Александрович, 06.11.1984 г.р. подозревается в отдании приказа на совершение нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины и жестокое обращение с гражданским населением, совершенное по предварительному сговору группой лиц, сопряженное с умышленным убийством, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины.

Кроме этого, Суворов Денис Александрович, 06.11.1984 г.р. совершил нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а именно: жестокое обращение, повлекшее физическую боль, психическое расстройство и моральные страдания потерпевшего.

В тот же день, точное время во время досудебного расследования не установлено, неустановленные военнослужащие ВС РФ доставили в указанную лесополосу незаконно задержанных жителей Бучанского района Киевской области Телиженко Алексея Валерьевича, 05.09.1977 г.р., проживавшего в г. Буча и жителя пгт. Ворзель Попова Бориса Игоревича, 06.02.1973 г.р., после чего привязали Телиженко А.В. к дереву, а Попова Б.И. положили на землю.

В дальнейшем, Суворов Д.А., имея умысел на жестокое обращение с Поповым Б.И., осознавая общественно-опасный характер своих деяний, стремясь к этому, наносил Попову Б.И. удары ногой по ребрам и другим частям тела.

В свою очередь, Каскулов А.Ю. побудил Суворова Д.А. к избиению Попова Б.И., не препятствовал совершению указанных действий и не принимал мер по их прекращению.

Итак, гражданин РФ Суворов Денис Александрович, 06.11.1984 г.р., являясь военнослужащим ВС РФ, занимая должность командира 175 отдельного разведывательного батальона 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск РФ, по предварительному сговору группой лиц с гражданином РФ Каскуловым Асланом Юрьевичем, 12.04.1992 г.р., заместителем командира 175 отдельного разведывательного батальона 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск РФ, находясь 06.03.2022, точного времени во время досудебного расследования не установлено, в лесополосе вблизи ул. Парковой, 4 в пгт. Ворзель Бучанского района Киевской области (координаты 50.33.34.3 N 30.09.03.8 E), своими умышленными действиями в отношении гражданского лица Попова Б.И.,

которые заключались в нелегальном заключении (нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины) и пытках (жестокое обращение с гражданским населением), осознавая общественно опасный характер своих действий, предусматривая общественно опасные последствия и желая их наступления, нарушил требования статей 27, 31, 32, 147 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женева 12.08.1949, ст. ст. 11, 43, 44, 51, 75 дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 г. (Протокол I).

Таким образом, Суворов Денис Александрович, 06.11.1984 г.р., подозревается в совершении нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины и совершении жестокого обращения с гражданским населением, совершенном по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Старший следователь по ОВД следственного управления
Главного управления СБ Украины
в г. Киеве и Киевской области
майор юстиции

Иван БОДНЯ

«СОГЛАСОВАНО»

Прокурор группы прокуроров
в уголовном производстве
прокурор Кагарлыкского отдела
Обуховской окружной прокуратуры
Киевской области

Игорь КВАШЕНКО

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

Одновременно подозреваемому разъяснено, что согласно ст. 42 Уголовного процессуального кодекса Украины он как подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных Уголовным процессуальным Кодексом, а также получить их разъяснение;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

также после первого допроса - иметь свидания без ограничения их количества и продолжительности; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных Уголовным процессуальным Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, обвинения или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, обвинения или в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 настоящего Кодекса;

8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;

13) заявлять отводы;

14) знакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 УПК Украины, и требовать открытия материалов согласно статье 290 УПК Украины;

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном УПК Украины;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинения не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Кроме того, подозреваемый обязан:

1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, суду, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом указанным лицам;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

Подозреваемый, являющийся иностранцем, и заключенный, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый также имеет другие процессуальные права, предусмотренные настоящим Кодексом.

Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением, лицом, осуществляющим такое уведомление.

Подозреваемый / _____ / _____

« _____ » _____ 2024 года

О подозрении мне сообщено, сообщение о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый / _____ / _____

« _____ » _____ 2024 года

Защитник _____.

Сообщение и памятку вручил, права подозреваемого объявил и разъяснил:

**Старший следователь по ОВД следственного управления
Главного управления СБ Украины
в г. Киеве и Киевской области
майор юстиции**

Иван БОДНЯ

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ